

Floris 3, Door en Karel. Het zijn oer-Hollandse stieren waarvan zo'n 20.000 kilometer vanaf hun geboortegrond dochters te vinden zijn.

De Australische veehouders Sue en Bruce Griffiths houden een koppel van 75 MRIJ-zoogkoeien. 'We zijn nog nooit in Nederland geweest.'

Sue en Bruce Griffiths met de elf maanden oude Beckenham Nasus: 'We houden van het vleestype en de rode kleur'

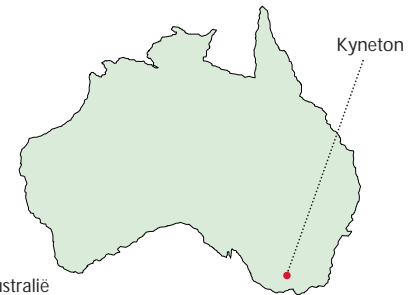
Het is even wennen: de roodbonte dubbeldoel-MRIJ-koeien in het typisch Australische landschap. De koeien lopen in grasland dat het best omschreven kan worden als 'hooi op stam'. Bruce Griffiths (59) springt op zijn 'off the road'-motor om de zoogkoeienveestapel achter uit het veld op te halen. De kleine stipjes in de verte veranderen binnen enkele minuten in roodbonte beesten die in een flinke galop komen aangerend. 'Ze moeten hier echt goede benen hebben', licht zijn vrouw Sue (55) toe. 'We hebben hier 250 hectare heuvelachtige grond en een matige kwaliteit grasland. Ze moeten dus flink wandelen om hun rantsoen bij elkaar te zoeken.'

Maar in het Australische Kyneton, ruim een uur rijden ten noorden van Melbourne, lijken de MRIJ's prima op hun plek. De koeien zijn voorzien van een mooi pak vlees. 'De kalveren spenen we in januari, dan is het bij ons hoog zomer en groeit er weinig gras', vertelt Bruce, die aangeeft dat de koeien in de zomer en winter buiten lopen.

Vleesachtig type

Nog nooit zijn ze in Nederland geweest, maar aannemer Bruce en zijn vrouw Sue zijn tot over hun oren verliefd geworden op de MRIJ's, ofwel de Meuse Rhine Issel

(MRI)-koeien zoals de Engelse term luidt. 'Ik vond ze gewoon een prachtige kleur hebben', verhaalt Sue van hun eerste ontmoeting die zo'n 24 jaar geleden plaatsvond in Australië. 'We kochten onze eerste koeien van een fokker die met MRIJ-sperma "Dutch Shorthorn's" fokte. Die veehouder had geloof ik nog verre familie in Nederland.' Hun eerste koe genaamd Val kende dan ook Joke 7's Gustaaf als vader. Sue laat een foto zien van de zware, geblokte roodbonte. 'We zien ze graag met wat extra vlees. We gebruiken ze als zoogkoeien en dan willen we graag het vleestype. Bij de selectie van stieren letten we ook vooral op de bespiegeling.' Val kreeg als partner de bekende Karel waar de Griffiths sperma van hadden laten overkomen uit Nederland. 'Echt een bewuste stierkeuze kunnen we vaak niet maken. De testen die nodig zijn om sperma naar Australië te verkopen

zijn zo kostbaar dat slechts van enkele stieren rietjes beschikbaar zijn.' Zo zijn, naast de kinderen van Karel, ook afstammelingen te vinden van Door, Floris 3, Roland 17, de Engelse Woodlands Parole (vader is de Louiszoon Parole) en Manuel 183. 'Maar die laatste gebruiken we niet

Sue en Bruce Griffiths zien interesse van

MRIJ's 'do

Floris 3, Door en Karel. Het zijn oer-Hollandse stieren waarvan zo'n 20.000 kilometer vanaf hun geboortegrond dochters te vinden zijn.

De Australische veehouders Sue en Bruce Griffiths houden een koppel van 75 MRIJ-zoogkoeien. 'We zijn nog nooit in Nederland geweest.'

Sue en Bruce Griffiths met de elf maanden oude Beckenham Nasus: 'We houden van het vleestype en de rode kleur'

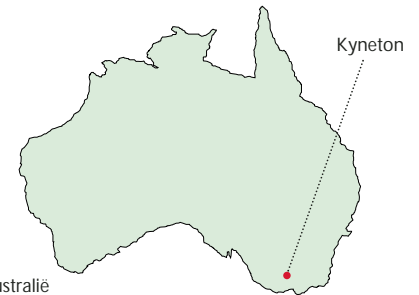
Het is even wennen: de roodbonte dubbeldoel-MRIJ-koeien in het typisch Australische landschap. De koeien lopen in grasland dat het best omschreven kan worden als 'hooi op stam'. Bruce Griffiths (59) springt op zijn 'off the road'-motor om de zoogkoeienveestapel achter uit het veld op te halen. De kleine stipjes in de verte veranderen binnen enkele minuten in roodbonte beesten die in een flinke galop komen aangerend. 'Ze moeten hier echt goede benen hebben', licht zijn vrouw Sue (55) toe. 'We hebben hier 250 hectare heuvelachtige grond en een matige kwaliteit grasland. Ze moeten dus flink wandelen om hun rantsoen bij elkaar te zoeken.'

Maar in het Australische Kyneton, ruim een uur rijden ten noorden van Melbourne, lijken de MRIJ's prima op hun plek. De koeien zijn voorzien van een mooi pak vlees. 'De kalveren spenen we in januari, dan is het bij ons hoog zomer en groeit er weinig gras', vertelt Bruce, die aangeeft dat de koeien in de zomer en winter buiten lopen.

Vleesachtig type

Nog nooit zijn ze in Nederland geweest, maar aannemer Bruce en zijn vrouw Sue zijn tot over hun oren verliefd geworden op de MRIJ's, ofwel de Meuse Rhine Issel

(MRI)-koeien zoals de Engelse term luidt. 'Ik vond ze gewoon een prachtige kleur hebben', verhaalt Sue van hun eerste ontmoeting die zo'n 24 jaar geleden plaatsvond in Australië. 'We kochten onze eerste koeien van een fokker die met MRIJ-sperma "Dutch Shorthorn's" fokte. Die veehouder had geloof ik nog verre familie in Nederland.' Hun eerste koe genaamd Val kende dan ook Joke 7's Gustaaf als vader. Sue laat een foto zien van de zware, geblokte roodbonte. 'We zien ze graag met wat extra vlees. We gebruiken ze als zoogkoeien en dan willen we graag het vleestype. Bij de selectie van stieren letten we ook vooral op de bespiegeling.' Val kreeg als partner de bekende Karel waar de Griffiths sperma van hadden laten overkomen uit Nederland. 'Echt een bewuste stierkeuze kunnen we vaak niet maken. De testen die nodig zijn om sperma naar Australië te verkopen

zijn zo kostbaar dat slechts van enkele stieren rietjes beschikbaar zijn.' Zo zijn, naast de kinderen van Karel, ook afstammelingen te vinden van Door, Floris 3, Roland 17, de Engelse Woodlands Parole (vader is de Louiszoon Parole) en Manuel 183. 'Maar die laatste gebruiken we niet

Sue en Bruce Griffiths zien interesse van

MRIJ's 'do

